

مقدمه و صعود عیسی مسیح

¹ صحیفه اوّل را انشا نمودم، ای تیوفلس، درباره همة اموری که عیسی به عمل نمودن و تعلیم دادن آنها شروع کرد. ² تا آن روزی که رسولان برگزیده خود را به روح القدس حکم کرده، بالا برده شد. ³ که بدیشان نیز بعد از زحمت کشیدن خود، خوبستن را زنده ظاهر کرد به دلیلهای بسیار که در مدتّ چهل روز بر ایشان ظاهر می شد و درباره امور ملکوت خدا سخن می گفت.

⁴ و چون با ایشان جمع شد، ایشان را فدغن فرمود که از اورشلیم جدا مشوید، بلکه منتظر آن وعده پدر باشید که از من شنیده اید. ⁵ زیرا که یحیی به آب تعمید می داد، لیکن شما بعد از اندک ایامی، به روح القدس تعمید خواهید یافت. ⁶ پس آنانی که جمع بودند، از او سؤال نموده، گفتند: خداوند، آیا در این وقت ملکوت را بر اسرائیل باز برقرار خواهی داشت؟ ⁷ بدیشان گفت: از شما نیست که زمانها و اوقاتی را که پدر در قدرت خود نگاه داشته است بدانید. ⁸ لیکن چون روح القدس بر شما می آید، قوّت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا اقصای جهان.

⁹ و چون این را گفت، وقتی که ایشان همی نگرستند، بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ربود. ¹⁰ و چون به سوی آسمان چشم دوخته می بودند، هنگامی که او می رفت، ناگاه دو مرد سفیدپوش نزد ایشان ایستاده، ¹¹ گفتند: ای مردان جلیلی، چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید. ¹² آنگاه به اورشلیم مراجعت کردند، از کوه مسّی به زیتون که نزدیک به اورشلیم به مسافت سفر یک روز سبّت است. ¹³ و چون داخل شدند، به بالاخانهای برآمدند که در آنجا پطرس و یوحنا و یعقوب و آندریاس و فیلیپس و توما و برتولما و مئی و یعقوب بن حلفی و شمعون غیور و یهودای برادر یعقوب مقیم بودند. ¹⁴ و جمیع اینها با زنان و مریم، مادر عیسی، و برادران او به یکدل در عبادت و دعا مواظب می بودند.

انتخاب جدید رسول دوازدهم

¹⁵ و در آن ایام، پطرس در میان برادران که عدد اسامی ایشان جمله قریب به صد و بیست بود

المقدمه

¹ الْكَلَامُ الْأَوَّلُ أَنَسَانُهُ، يَا تَاؤْفِيلُسُ، عَن جَمِيعِ مَا ابْتَدَأَ يَسُوعُ بَعْلَهُ وَتَعَلَّمَ بِهِ² إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي ارْتَفَعَ فِيهِ بَعْدَ مَا أَوْصَى بِالرُّوحِ الْقُدُسِ الرَّسُلَ الَّذِينَ اخْتَارَهُمْ³ الَّذِينَ أَرَاهُمْ أَيْضًا نَفْسَهُ حَيًّا بِنَرَاهِيْنٍ كَثِيْرَةٍ بَعْدَ مَا تَأَلَّمَ وَهُوَ يَطَهَّرُ لَهُمْ أَرْبَعِيْنَ يَوْمًا وَتَبَكَّلُمْ عَنِ الْأُمُورِ الْمُخْتَصَّةِ يَمْلِكُوْتِ اللّٰهِ.

يسوع المسيح يرتفع الى السماء

⁴ وَفِيْمَا هُوَ مُجْتَمِعٌ مَعَهُمْ أَوْصَاهُمْ أَنْ لَا يَبْرَحُوا مِنْ أَوْرَشَلِيْمَ بَلْ يَنْتَظِرُوا مَوْعِدَ الْآبِ، الَّذِي سَمِعْتُمُوهُ مِنِّي. ⁵ لِأَنَّ يُوْحَنَّا عَمَّدَ بِالْمَاءِ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَسَتَتَّعَمَّدُونَ بِالرُّوحِ الْقُدُسِ لَيْسَ بَعْدَ هَذِهِ الْأَيَّامِ بَكَثِيْرٍ. ⁶ أَمَّا هُمْ الْمُجْتَمِعُونَ فَسَأَلُوهُ قَائِلِيْنَ: يَا رَبُّ، هَلْ فِي هَذَا الْوَقْتِ تَرُدُّ الْمُلْكَ إِلَى إِسْرَائِيْلَ؟ ⁷ فَقَالَ لَهُمْ: لَيْسَ لَكُمْ أَنْ تَعْرِفُوا الْأَرْبَمَةَ وَالْأَوْقَاتِ الَّتِي جَعَلَهَا الْآبُ فِي سُلْطَانِيْهِ، لَكِنِّكُمْ سَتَسْأَلُونَ قُوَّةً مِّنِّي حَلَّ الرُّوحِ الْقُدُسِ عَلَيْكُمْ وَتَكُونُونَ لِي شُهُوْدًا فِي أَوْرَشَلِيْمَ وَفِي كُلِّ الْيَهُودِيَّةِ وَالسَّامِرَةِ وَإِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ.

⁹ وَلَمَّا قَالَ هَذَا ارْتَفَعَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ، وَأَخَذْتُهُ سَحَابَةٌ عَنْ أَعْيُنِهِمْ. ¹⁰ وَفِيْمَا كَانُوا يَنْشَخُصُونَ إِلَى السَّمَاءِ وَهُوَ مُنْطَلِقٌ إِذَا رَجُلَانِ قَدْ وَقَفَا بِهِمْ يَلْبَاسِيْ أَيْبِيْن¹¹ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْجَلِيْلِيُّونَ، مَا يَالَكُمْ وَأَقِيْفِيْنَ تَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ؟ إِنَّ يَسُوعَ هَذَا الَّذِي ارْتَفَعَ عَنْكُمْ إِلَى السَّمَاءِ سَيَأْتِيْ هَكَذَا كَمَا رَأَيْتُمُوهُ مُنْطَلِقًا إِلَى السَّمَاءِ. ¹² جِيْتِيْدِ رَجَعُوا إِلَى أَوْرَشَلِيْمَ مِنَ الْجَبَلِ الَّذِي بُدِعَى جَبَلُ الرِّثْيُونِ الَّذِي هُوَ بِالْقُرْبِ مِنْ أَوْرَشَلِيْمَ عَلَى سَفَرِ سَبْتٍ. ¹³ وَلَمَّا دَخَلُوا صَعِدُوا إِلَى الْعُلْيَةِ الَّتِي كَانُوا يُقِيمُونَ فِيْهَا، پَطْرُسُ وَبِعْقُوبُ وَيُوْحَنَّا وَأَنْدَرَاؤُسُ وَفِيْلِبُّسُ وَتُومَا وَبَرْتُولْمَاؤُسُ وَمَتَّى وَبِعْقُوبُ بْنُ حَلْفَى وَسِمْعَانَ الْعَيُورُ وَيَهُودَا بْنَ يَعْقُوبَ. ¹⁴ هَؤُلَاءِ كُلُّهُمْ كَانُوا يُوَاظِبُونَ بِنَفْسٍ وَاحِدَةٍ عَلَى الصَّلَاةِ وَالطَّلْبَةِ مَعَ النِّسَاءِ وَمَرْثَمَ، أُمَّ يَسُوعَ، وَمَعَ إِخْوَتِهِ.

إختيار الرسول الثاني عشر

¹⁵ وَفِي تِلْكَ الْأَيَّامِ قَامَ پَطْرُسُ فِي وَسْطِ التَّلَامِيْدِ، وَكَانَ عِدَّةُ أَسْمَاءٍ مَعًا، تَحْوِي مِئَةً وَعِشْرِيْنَ، فَقَالَ: ¹⁶ أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، كَانَ يَنْبَغِي أَنْ يَتِمَّ هَذَا الْمَكْتُوبُ الَّذِي سَبَقَ الرُّوحُ الْقُدُسُ فَقَالَهُ بِعَمِّ دَاوُدَ عَنْ يَهُودَا الَّذِي صَارَ دَلِيْلًا لِلَّذِيْنَ قَبَضُوا عَلَى يَسُوعَ، ¹⁷ إِذْ كَانَ مَعْدُودًا بَيْنَنَا وَصَارَ لَهُ

تَصِيَّبٌ فِي هَذِهِ الْخِدْمَةِ. ¹⁸ فَإِنَّ هَذَا أَقْتَنَى حَقْلًا مِنْ أُجْرَةِ
 الظلمِ وَإِذْ سَقَطَ عَلَيَّ وَجْهِي انْشَقَّ مِنَ الْوَسْطِ
 فَأَنْسَكَيْتُ أَحْشَاؤُهُ كُلَّهَا. ¹⁹ وَصَارَ ذَلِكَ مَعْلُومًا عِنْدَ جَمِيعِ
 سُكَّانِ أُورُشَلِيمَ حَتَّى دُعِيَ ذَلِكَ الْحَقْلُ فِي لُغَتِهِمْ: حَقْلَ
 دَمَا، أَيْ حَقْلَ دَمٍ. ²⁰ لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ فِي سِفْرِ الْمَرَامِيرِ:
 "لِتَصِرْ دَارُهُ خَرَابًا وَلَا يَكُنْ فِيهَا سَاكِنٌ وَلِيَأْخُذْ وَطِيقَتَهُ
 آخِرٌ." ²¹ فَيَبْغِي أَنْ الرَّجَالَ الَّذِينَ اجْتَمَعُوا مَعَنَا كُلَّ
 الزَّمَانِ الَّذِينَ فِيهِ دَخَلَ إِلَيْنَا الرَّبُّ يَسُوعُ وَخَرَجَ، ²² مُنْذُ
 مَعْمُودِيَّةِ بُوحَنَّا إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي ارْتَفَعَ فِيهِ عَنَّا، يَصِيرُ
 وَاحِدٌ مِنْهُمْ شَاهِدًا مَعَنَا بِقِيَامَتِهِ. ²³ فَأَقَامُوا اثْنَيْنِ، يُوسُفَ
 الَّذِي يُدْعَى بَارْسَابَا، الْمَلَقَبَ يُوسُفُسَ، وَمَتِّيَّاسَ. ²⁴ وَصَلَّوْا
 قَائِلِينَ: أَيُّهَا الرَّبُّ الْعَارِفُ قُلُوبِ الْجَمِيعِ، عَيَّنْ أَنْتَ مِنْ
 هَذَيْنِ الْاِثْنَيْنِ أَبًا احْتَرْتَهُ، ²⁵ لِيَأْخُذَ فُرْعَةَ هَذِهِ الْخِدْمَةِ
 وَالرَّسَالَةَ الَّتِي تَعَدَّاهَا يَهُودًا لِيَذْهَبَ إِلَى مَكَانِهِ. ²⁶ ثُمَّ
 أَلْقُوا فُرْعَتَهُمْ، فَوَقَعَتِ الْفُرْعَةُ عَلَى مَتِّيَّاسَ، فَحَسِبَ
 مَعَ الْأَحَدِ عَشَرَ رَسُولًا.

برخاسته، گفت: ¹⁶ ای برادران، می‌بایست آن نوشته
 تمام شود که روح‌القدس از زبان داود پیش گفت
 دربارهٔ یهودا که راهنما شد برای آنانی که عیسی را
 گرفتند. ¹⁷ که او با ما محسوب شده، نصیبی در این
 خدمت یافت. ¹⁸ پس او از اجرت‌ظلم خود، زمینی خریده،
 به روی درافتاده، از میان پاره شد و تمامی امعایش
 ریخته گشت. ¹⁹ و بر تمام سکنه اورشلیم معلوم گردید
 چنانکه آن زمین در لغت ایشان به حقل دما، یعنی
 زمین خون نامیده شد. ²⁰ زیرا در کتاب زبور مکتوب
 است که: خانهٔ او خراب بشود و هیچ‌کس در آن
 مسکن نگیرد و نظارتش را دیگری ضبط نماید. ²¹ الحال
 می‌باید از آن مردمانی که همراهان ما بودند، در تمام
 آن مدتی که عیسی خداوند با ما آمد و رفت
 می‌کرد، ²² از زمان تعمیر یحیی، تا روزی که از نزد ما
 بالا برده شد، یکی از ایشان با ما شاهد برخاستن او
 بشود. ²³ آنگاه دو نفر، یعنی یوسف مسمی به برسبا که
 به یوسوس ملقب بود و متیاس را برپا داشتند، ²⁴ و دعا
 کرده، گفتند: تو، ای خداوند، که عارف قلوب همه
 هستی، بنما کدام یک از این دو را برگزیده‌ای ²⁵ تا
 قسمت این خدمت و رسالت را بیابد که یهودا از آن
 باز افتاده، به مکان خود پیوست. ²⁶ پس قرعه به نام
 ایشان افکندند و قرعه به نام متیاس برآمد و او با
 یازده رسول محسوب گشت.